

[Glønborg]

op sammen. Derved kan vi vel få bortvejret den frygt, som vi alle sammen kan have, når der bliver talt om uafhængige rådgivningscentre, frykten for, at dette skal blive en slags efter-68'er-oprørscentre, steder, hvor man kan sætte fuld fut på et par gnister, som er opstået i et hjem, steder, hvor man kunne kalde til oprør imod det bagstræberiske samfund, de tyranniske forældre osv.

Vi husker alle med skræk og rædsel al den propaganda, som blev læsset ind over de stakels unger via biblioteker, visse skolebøger og visse udsendelser i medierne dengang. Men nogle af dem, som stod i spidsen for oprøret mod de tyranniske forældre, skolesystemer osv. dengang, har jo selv fået børn siden og har været igennem et og andet og er blevet en hel del klogere. Men det, at både børn og forældre kan henvende sig, mener jeg er tryghedsskabende.

Desværre må jeg også sige, at jeg har nogle erfaringer fra nogle sager, som har kørt i de offentlige systemer, og hvor jeg er blevet virkelig bange for, at systemerne er blevet for meget systemer og for lidt mennesker. Derfor er vi fra Kristeligt Folkepartis side tilbøjelige til at give Centrum-Demokraterne ret i, at vi skal have lavet nogle rådgivningscentre, som er uafhængige af systemerne. Jeg må sige, jeg kender nogle eksempler på, at børn og forældre har betroet sig til nogen i systemet – det kan såmænd godt bare være en børnehavepædagog, en skolepsykolog eller måske en anden i systemet – og det, der i al stilfærdighed er blevet fremlagt som et problem, er senere blevet brugt imod det pågældende hjem. Det er ofte indgået i sagsbehandlingen, når der har været tale om tvangsfjernelse osv. Derfor tror jeg, der er for mange, der afstår fra at søge rådgivning på steder, hvor det måske ellers kunne have været naturligt at søge den.

Så vi ser egentlig meget rigtigt i forslaget. Vi er lidt i tvivl om økonomien i det, for økonomi skal der jo også til det, men der er tid til, at vi kan tale om det, og vi vil gerne gå ind i et udvalgsarbejde og prøve at finde nogle praktiske løsninger på dette her.

(Kort bemærkning).

Karen Højte Jensen (KF):

Jeg lyttede meget til hr. Glønborgs tale. Jeg vil gerne spørge hr. Glønborg, om han mener,

at de mange anonyme rådgivningscentre, som allerede i dag eksisterer, ikke lever op til deres opgave. Jeg har tilkendegivet fra vores side, at vi mener, at de skal være der, naturligvis, og det er givetvis ud fra de samme intentioner som hr. Glønborgs.

Jeg sagde også noget om, at det skulle være anonymt, således at der ikke kom en sag ud af det i systemet, men så begynder hr. Glønborg at tage sager frem fra det offentlige system. Jamen det er i en anden fase, hr. Glønborg, og vi har jo et forslag til behandling i Folketingets Socialudvalg, der drejer sig om, at man ønsker at styrke både børns og forældres retssikkerhed.

Jeg er enig med hr. Behnke, når han stiller spørgsmålet: Jamen hvordan kan man bede kommunerne om at oprette disse rådgivningscentre og sige, at de skal betale, samtidig med at de skal være uafhængige? Fra min praktiske verden vil det se sådan ud, at enten får man disse kommunale enheder, der får en meget stor konflikt med dem, der senere skal behandle sagerne og sætte initiativer i gang, eller man vil være pot og pande, og jeg mener ikke, at det vil tjene de intentioner, som vi alle er enige om. Men jeg ser ikke, at man kan forlange en uafhængighed, hvis man kører to parallelsystemer.

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Jeg er enig med fru Karen Højte Jensen i, at det absolut væsentlige er, at det her kan foregå anonymt, så der ikke skal skrives noget ned. Jeg er også overbevist om, at det i så høj grad er en tryghedsskabende faktor for mange, at kommunalt drevne anonyme rådgivningscentre løser nogle af problemerne, men jeg tror bare ikke på, at de løser dem alle. For jeg tror, at mange alligevel viger tilbage, når man ved, at det er systemets. Altså uafhængigheden er ikke tilstrækkelig tydelig for dem, som sidder med problemerne.

Jeg tror, vi kan drage en parallel her til et foretagende som Sct. Nicolai Tjenesten. Sct. Nicolai Tjenesten løser problemer for utrolig mange mennesker, fordi man virkelig har tillid til, at man her ikke på en eller anden måde bliver puttet ind i systemet.

Jeg er nødt til at sige til fru Karen Højte Jensen, at jeg tror, regeringspartierne er blevet for